

sas de la crisi vinícola de la república francesa, son de tothom sapigudas: vinyas plantadas de sobras y excessiva abundancia de las últimas cullitas. Que la situació del viticultor francés es molt apurada, ho indica el que en el Mitj-dia d'aquella nació la propietat ha suferit un desmerit d'un 50 p^o; que'ls jornals se pagan á 2 franchs en lloch de 4 com ordinariament se pagaban; que'l preu del vi es de 3 á 6 franchs hectólitre, y encara ab escassa venda; que hi ha mes de 70 mil propietats embargadas pel fisch per deutes á la Hisenda y que las demás en sa major part están hipotecadas, pera poder, els seus propietaris, atendre á las mes necessarias atencions de la vida; y finalment que molts pobles han tractat d'oposarse á la cobransa dels tributs.

Després d'haber llegit els nostres lectors un cuadro tant desconsolador, els hi semblará que nosaltres estém en millor situació y de que gosém de mes amparo y protecció dels governants que no tenen els culliters de vi francesos.

Que degut á una extraordinaria producció de ví, els viticultors francesos sufren un verdader *viacrucis*, no hi ha el mes petit dupte; pero en quant á la protecció del Govern, ara veurém una pila de las principals midas ab que l'Estat francés procura alleugerir als seus subdits de la anguniosa situació que atravessan, midas que'l nostre Govern tot seguit hauría copiat si en lloch de ser de bon régimen adminis-